הנושא = ביאור הסתירא בין הרישא של המשנה לסיפא של המשנה

רישא

הַשּׁוֹכֵר אֶת הַחֲמוֹר לְהוֹלִיכָהּ בָּהָר וְהוֹלִיכָהּ בַּבִּקְעָה, בַּבִּקְעָה וְהוֹלִיכָהּ בָּהָר, אֲפִלּוּ זוֹ עֶשֶׂר מִילִין וְזוֹ עֶשֶׂר מִילִין, וָמֵתָה, חַיָּב.

סיפא

הַשּׁוֹכֵר אֶת הַחֲמוֹר לְהוֹלִיכָהּ בָּהָר וְהוֹלִיכָהּ בַּבִּקְעָה, אִם הֶחֱלִיקָה פָּטוּר, וְאִם הוּחַמָּה חַיָּב. לְהוֹלִיכָהּ בַּבִּקְעָה וְהוֹלִיכָהּ בָּהָר, אִם הֶחֱלִיקָה חַיָּב, וְאִם הוּחַמָּה פָּטוּר.

סתירא

בכל מקרה חייב השוכר

רק במקרה שניתן לתלות מוות הבהמה בפשיעתו של השוכר, השוכר חייב

דבי בי ינאי

שמתה מחמת לויר
ולכן בשניהם ניתן לומר ששינוי של השוכר גרמה למות.

שלא מתה מחמת לויר
ולכן צריך לבדוק סיבת המוות

רבי יוסי ב"ר חנינא

הכישה נחש
ולכן בכל מיקרה חייב השוכר

שמת מחמת סיבות אחרות

רבה

מחמת עייפות
ולכן בהר אנו אומרים עייפות העליה הרגה אותה, ובבקעה אנו אומרים חוסר האויר הרגה אותה.

שמתה מחמת סיבות אחרות

רבי חייא

כרבי מאיר
כל המשנה מדעת בעה"ב נקרא גזלן, ולכן השוכר חייב באונסין כגזלן

כחכמים
וכל המשנה מדעת בעה"ב אינו גזלן, לכך צריך לבדוק סיבת המוות